

vilde kunne gaa til Udvalg. Det har nu under Behandlingen vist sig, at jeg har taget fejl, og det staar selvfølgelig Medlemmerne frit for at udtale sig om hver enkelt Sag. De senere Sager maa da gaa ud, hvis de ikke kunne komme til Behandling i den almindelige Mødetid.

Leth: Jeg hører jo altsaa af den højtærede Formand, at det har været hans Mening, at disse Sager eller i alt Fald de fleste af dem kunde gaa over til 2den Behandling uden nogen egentlig 1ste Behandling. Ja, det stemmer jo ganske godt med, hvad jeg sagde, og 1ste Behandling kan jo altsaa ikke finde Sted med nogen Nytte.

Formanden (Høgshov): Jo, det ærede Medlem tager ganske fejl. Den kan godt finde Sted med al mulig Nytte. Der er ingen Ting i Vejen for, at de Medlemmer, som ønske at forhandle om de enkelte Sager, kunne gøre det. Jeg forudsatte, at ærede Medlemmer ikke ønskede det, og det er kun denne Forudsætning, som har vist sig at være urigtig.

Leth: Ja, jeg beklager at den højtærede Formands Forudsætning viser sig at være urigtig. Vi ønske at forhandle, det er ogsaa blevet udtalt under de foregaaende Dages Behandling af Finansloven. Det blev meget stærkt pointeret, at vi ønskede at forhandle. Men jeg kan ikke se, at det kan kaldes Forhandling at lade Lovforslag gaa uden Forhandling. Men jeg venter, som sagt, at vi senere hen, da allensfals ifølge Dringer fra det ærede Medlem fra Stege (Bøffen) Forhandlingspolitikken skal forfætttes i samme Spor som forrige Samling, saa saadanne Udpluk, som blive os dikterede, og at Næsten saa bliver liggende, og at det er det samme, hvad vi fra den anden Side sige under Sagernes Behandling eller ikke. Det vil der formodentlig lige saa lidt blive taget Hensyn til under denne Samling som under forrige Samling, hvor der jo ikke blev taget Hensyn til det, selv om det var nok saa begrundet. Jeg vil endnu kun tilføje en Ting i Anledning af den højtærede Formands Bemærkninger, at det dog vistnok er rigtigt, at naar man overhovedet vil forhandle — og det er det, vi ville fra den Side, vi høre til; vi kalde det ikke Forhandling at lade Sagerne gaa uden at omtale dem — har det været overmaade vanfærligt, selv om man vilde tage Søndagen til Hjælp, at forberede sig paa en fyldstgørende Forhandling af disse 16 Lov-

forslag, som i Dag ere satte paa Dagsordenen.

Jeg gaar efter disse Bemærkninger over til at omtale det, som jeg sagde, at de fleste af de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (Larsen) gjorde, kan jeg ikke være enig i. Jeg tror, at han havde Ret i de fleste af dem, og det er mig en stor Tilfredsstillelse at kunne sige, at jeg tror, at den højtærede Justitsminister har meget mere Ret i saa Henseende i det Lovforslag, som her er forelagt. Lovforslaget gaar jo i det hele taget ud paa noget at borttage den Vanfærliggørelse og Forsinkelser af Sagerne, som Forligsprøven medfører, og dette tror jeg i sig selv er helbigst og formaalstjenligt; jeg tror, det er meget ønskeligt. Jeg skal gaa over til at omtale nogle af de Indvendinger, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds gjorde mod Lovforslaget. Han mente først, det var en uheldig Regel, som staar i § 3, at man kunde paastævne Sagen uden først at være til Ende med Forligsprøven, og han gjorde i saa Henseende gældende fra sit Synspunkt, at man derved, at man kunde paastævne Sagen, før man var færdig med Forligsprøven, udsatte sig for Omkostningerne ved en begyndende Proces, som man kunde have været sparet for, hvis man var kommen til Forlig. Det ærede Medlem har vistnok ikke været fuldstændig opmærksom paa, at der staar i § 3, at saa længe Forligsmæglingen ikke er sluttet, stilles Trettelæggesen, eller hvad vi kalde Inkaminationen, samt Betalingen derfor, i Bero. Dette vil sige — jeg tror i saa Henseende ikke at have misforstaaet Lovforslaget Udtryk — at dersom det lykkes at forlige Sagen, saa betales der ikke noget Inkaminationsgebyr, saa sparer man det. Saaledes gaar det til i Sø- og Handelsretten. Der stævner man næsten altid, om end man kan gøre det modsatte, samtidig med at man indtælber til Forligsprøve. Men naar Sagen falder i Rette efter Stævningen, og den officielle Forligsprøve ikke er til Ende, eller den udsættes, fordi Parterne ønske hyderligere at pleje Forligsprøve, erlægges der ikke Gebyr, fordi Sagen falder i Rette, og der bliver ikke erlagt Gebyr, naar det lykkes at forlige Sagen, inden man gaar over til selve Proceduren. Det kan være, at det ærede Medlem har overset dette, men det er ganske vist i alt Fald Meningen i Lovforslaget. Jeg skal lade være usagt, om det kunde siges noget tydeligere, men for Næsten tror jeg dog heller ikke, at det kan misforstaaes, saaledes som det staar. Jeg skal sige det ærede Medlem, at med Hensyn